

Jan Belcik

Urodził się w 1960 r. w Dukli. Mieszka w Krośnie. Autor ośmiu tomików poetyckich; najnowszy *Jeszcze inne cienie* (2022). Laureat ogólnopolskich konkursów literackich. Wiersze ogłaszał w radiu, telewizji, prasie literackiej i regionalnej oraz w almanachach poetyckich. Jego poezja była tłumaczona na języki węgierski, słowacki i serbski. Jest autorem artykułów o literaturze i recenzji.

Życie

Fatalny
Zbieg

I okoliczności

Ulga

Właściwie masz rację
że zostaje po nas
co najwyżej
blizna wiersza

Jakiś strzęp czasopisma
na podłodze
z zachłapanym nazwiskiem
autora

Może zrzucony
cień przeznaczenia
na kogoś zupełnie obcego

Ulga bibliografa
który może domknąć
kolejny życiorys

Przypadkowa grudka ziemi
na granicie grobu
odpokutowująca
niezabliźniony wers

Pełnia

Przyglądam się
jasnej stronie księżycy
wiszącej
pomiędzy wierzchołkami jodeł

Mówią że to
niezwykła iluminacja
Księżycy Żniwiarzy

A może
Twarz kosmicznej
Bojaźni

Dreszcz
Kiedy zbyt długo przyglądasz się otchłani
Otchłań zaczyna przyglądać się tobie

Sierpień

Ojcu

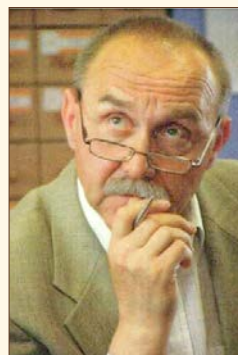
Wielki wóz
dwie kosy i sierp
rozgwieżdżone niebo
snopami galaktycznych sztalug
rozparte na beskidzkich wzgórzach

pod nim wibrujące
modulacje świerszczy
uświetniają Twoje urodziny
a galop wieczoru
cichnie rozsnuwając dym
na zawsze zgaszonych historii

W galaktyce sierpnia
wszystko jest chwilą
i chwila jest wszystkim
w rozedrganych oczkach
igraszek kropli rosy
na podwórku opróżnionym
z dawnych emocji

z przydomowym zagonem
samotnych słoneczników
w ledwie przywróconej
na ten moment
męskiej czułości

Jan Tulik

Poeta, prozaik, dramatopisarz, eseista i publicysta. Autor piętnastu zbiorów wierszy; najnowszy *Powroty światła* (2022). Opublikował również dwie powieści, zbiór opowiadań i dramat *Kontynenty*. Jest autorem esejów, monografii, recenzji, artykułów o tematyce kulturalnej, legend i słuchowisk radiowych.

dyrygent wszechrzeczy

dyrygent wszechrzeczy
obdarza uśmiechem orkiestrę świata
od szpaka po rybę i drzewa i wody
ściska dłoń pierwszemu skrzypkowi wielce rad
wszak orkiestra pod jego batutą zagrała
jak za pierwszym razem
w szóstym dniu stworzenia

zbrodniarze

zwiedzają muzea i dawne kościoły
czasem wychodzi na to samo

hodują orchidee
albo pielęgnują bonsai
jak zbrodniarze wojenni

jak gangsterzy w stanie spoczynku
na filmach
opartych na faktach
co zostało wyraźnie podkreślone

tryptyk Chrystusowy

Chrystus zamienia się w konika polnego
wędkarz nadziewa go na haczyk
złowiona ryba przemawia
nie wiesz co czynisz
i prosi o trzy życzenia

na początek wypowiedz Słowo
niech się stanie światłość
Ojciec niech oddzieli lądy od mórz

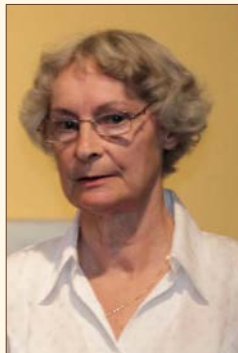
ptaki moje

ptaki ozdoby traw i drzew
klejnoty powietrza
odleć od was znad moich popiołów
odleć od was ponad moim popiołem
czy pomkniecie za mną do gniazd aniołów
w świetlistych jedwabiach

po krańce wieczności

w beczas
który jest
który był
który będzie

Jadwiga Kupiszewska

Poetka, malarka, animatorka kultury. Zakochana w Rzeszowie. Opublikowała: *Wieniec dożynkowy* (2008), *Jestem Rzeką* (2009) [współautorka], *Moja Bernardyńska* (2009), *W prześwicie wieżowców* (2010), *Karnawałowy Olimp* (2010), *Makagigi* (2011), *Zostawić dzień* (2012), *Nie rozbieraj tęczy* (2013), *Co mówią ulice Rzeszowa* (2014), *...i nagle znikasz w ciemnych obłokach* (2015), *Korowód pór roku* (2016), *Testuję kolory* (2022).

Muzyka wiatru

Piszę do ciebie wiersz
znad Soliny
srebrzystą bryzą fali
odbiciem słońca
w bezkresnej toni
Piszę do ciebie ciszą
wieczoru
ścianą zieloną gęstego
lasu
i bielą żagli na błękitnej
tafli
Odpisz piosenką
muzyką wiatru
a może szumem
samotnej jodły
obłokiem odpisz
płynącym po niebie
przeglądającym się
w lustrze wody
Napisz nadzieję

Konwalia

*Wisi Wojnarowicz-Roźniatowskiej
z Koniecznych*

Listopadowe słońce
oparło promyki
o szarość nagrobka
W zaciszu miejsca
gdzie ruchliwa
sikorka
błękitem piórek
przypomina o niebie
rozłożysta topola
przygarbiła się obok
zmęczona
pilnuje wspomnień
Rodziny Koniecznych
Biała konwalia
wplątana w baśń
z dzieciństwa
przypomni wiosnę
ogródek u Babci
otuli miłość
światelkiem
od Wnuczki
Wrośnie korzeniami
w pamiętniki pokoleń
które śpią
snem wiecznym

13 listopada 2020 r.
Stary Cmentarz Pobitno w Rzeszowie

to wczoraj

ulica była moja
otwarte okna
brama szeroka
dlaczego smutek
ścisnął me serce
inna w kolorach
dlaczego obca
wciąż szukam
śladów
w kurzu i błocie
w gwiazdach na niebie
srebrnym poranku
stoję nad brzegiem
barw jasnych
spokojnych
i porównuję to wczoraj
z tęsknotą
chcę znów zobaczyć
stożek księżycy
za krzywą ścianą
mej kamienicy
pragnę usłyszeć
ciszę wieczoru
w zapachu stęchłej
skrzypiącej melodii
i opowiedzieć
czerwonej pelargonii
o kropkach deszczu
wiosennej metafory

Rzeszów, 2014 r.

Kolory wiersza

Malować można
w rytm wiersza
barwą zatrzymać
drżenie listeczka
i oddech płatków
żółtego tulipana
smutek
co w serce się wkradł
Można malować
wierszem
kroplę spadającej rosy
i świergot ptaka
o poranku
promykami słońca
otulić dłonie
pozbierać barwy
szarego dnia

Józef „Czarny” Bilski

Rocznik 1984, historyk, poeta, animator kultury. Rodem z okolic Lublina, mieszka w Bieszczadach. Autor 5 tomików, kilkunastu publikacji w almanachach (krajowych i zagranicznych) oraz czasopismach naukowych. Laureat kilkunastu konkursów. Jego wiersze bywają umuzycznione. Członek rzeszowskiego oddziału Związku Literatów Polskich.

ROK 1994

zwiastujemy koniec świata
kożuchów i huculskich czap
za nami neony miast
przed nami negatyw gór

wieczór jest oczekiwaniem
ciepła herbaty
rewii zachodu
niepokoją burzy

na przystanku PKS-u
zatrzymany czas
ujęty w rytm cerkiewnego dzwonu
osiada przybywaniem nagrobków
na pamięci zbyt krótkiej na zło

z góry dobrze widać
równinę której też już nie ma
lecz jej moc zbyt silna
by nie wyruszyć
rzucając przez ramię
„piszcie na Berdyczów”.

*napisane po lekturze książki „Okruchy Atlantydy”
Zdzisława Skroka, która to przywołała wspomnienia
z wędrowek po Ukrainie w 2003 i 2004 roku*

POGÓRZA

mało kto je widział
i mało kto tam mieszka
nawet dróg ubywa

pominięci przez główne szlaki
istnieją dzięki wspomnieniom
i notatkom konserwatorów zabytków

w nich ludzie
zarażeni beczynnością
życiem na pamięć

w nich ludzie
o twardych oczach i dłoniach
serdecznie otwartych

mało kto je widział
i mało kto tam mieszka
nawet dróg ubywa

trwają
czekając na kolejny
listopad

*napisany pod wpływem zdjęcia Pawła Bednarka
z grupy Beskid Niski – przeszłość i teraźniejszość cerkwi
w Leszczynach z Pogórza Ciężkowickiego*